

แทนที่จะให้เวลากับการอ่านพระคัมภีร์ นำเสรีใจจริง ๆ นี่เป็นรูปแบบที่แยบยลรูปแบบหนึ่งที่ระบบสันตะปาปาขัดขวางไม่ให้ผู้ติดตามมีโอกาสลงลึกในพระวจนะ ไม่ควรมีอะไรมาแทนที่หรือมีความสำคัญมากกว่าการใคร่ครวญพระวจนะ แต่เราจะใคร่ครวญพระวจนะได้อย่างไรถ้าเราไม่ได้อ่านพระวจนะเลยตั้งแต่แรก

ลองไปร้านหนังสือคริสเตียน แล้วคุณอาจจะตกใจปนผิดหวังที่ไม่พบวัตถุดิบฝ่ายวิญญาณที่ตีวงขาย เจ้าของร้านอาจจะอ้างหลักเศรษฐศาสตร์ที่ฟังดูดีว่า หนังสือที่วางขายต้องตรงกับความต้องการของตลาด ซึ่งสะท้อนให้เราเห็นว่าผู้ซื้อส่วนใหญ่ต้องการอ่านหนังสือประเภทใด เราจะมีคนที่วิพากษ์ฝ่ายวิญญาณได้อย่างไรถ้าพระคัมภีร์ถูกละเลยและเพิกเฉยอย่างเห็นได้ชัด เราจะรักษาความปรารถนาและผลฝ่ายวิญญาณได้อย่างไร ถ้าการอ่านพระคัมภีร์ขึ้นอยู่กับอารมณ์ ความพอใจ การทำตามอำเภอใจตามวิสัยของมนุษย์ หรือเป็นสิ่งที่เราจะทำเมื่อมีเศษเวลาเหลือหลังจากที่เราได้จัดหาสิ่งต่างๆ ตอบสนองความต้องการฝ่ายโลกแล้ว

มิตรสหายที่รัก เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญ พระเยซูคริสต์เองก็ทรงเตือนสติมาธาในเรื่องนี้ และเราเองก็ไม่ควรถูกพันธนาการด้วยสิ่งต่างๆ ในโลก การนั่งแท่นพระบาทพระเยซูเพื่อฟังพระคำของพระองค์เหมือนที่มารีย์ทำเป็นสิ่งที่จำเป็นมาก (ลูกา 10:42) ให้นึกถึงพระคำของพระเจ้าที่กล่าวว่า “...ถ้อยคำซึ่งเราได้กล่าวกับท่านทั้งหลายนั้น เป็นจิตวิญญาณและเป็นชีวิต” (ยอห์น 6:63) เราเองนี่แหละที่จะต้องทดสอบความจริงข้อนี้ด้วยชีวิตของเราเอง การใคร่ครวญพระวจนะนำมา ซึ่งความชื่นชมยินดีที่ยากที่จะอธิบายเมื่อเราใคร่ครวญด้วยความเชื่อและความหมั่นเพียร ไม่มีวิธีรอคอยพระเจ้าวิถีที่สามารถปฏิบัติได้จริงเทียบเท่ากับการเข้าสนิทในพระวจนะ “ผู้ใดที่ฟังเราก็เป็นสุข คือเฝ้าอยู่ที่ประตูรั้วของเราทุกวัน และคอยอยู่ข้างประตูบ้านของเรา เพราะผู้ใดที่พบเราก็พบชีวิต และได้รับความพอพระทัยจากพระเยซูฮาว์” (สภษ. 8:34-35) ผู้ที่

คอยเฝ้าที่ประตูรั้วของพระเจ้าย่อมอ่านพระวจนะด้วยความเชื่อและคาดหวัง

หากคุณเห็นความสำคัญของการฝึกวินัยและยอมรับว่าการรักษาวินัยโดยพึ่งพาเนื้อหนังเป็นเรื่องยาก คุณก็ควรที่จะเปิดใจรับสิ่งที่จะช่วยเสริมสร้างวินัยอันบริสุทธิ์ให้กับตนเองด้วยเหตุนี้ ผมจึงดีใจที่ได้มีโอกาสนำเสนอวิธีอ่านพระคัมภีร์วิธีนี้ให้กับคุณ ถ้าคุณยังไม่มีวิธีอื่นที่จะช่วยฝึกตัวเองให้มีวินัยในการอ่านพระคัมภีร์ได้จริงๆ

ผมหวังว่า เมื่อถึงปลายปีของปีใหม่ คุณจะไม่ต้องเสียใจที่ได้ผลาญทรัพยากรฝ่ายวิญญาณและผลาญโอกาสที่พระเจ้าทรงพระกรุณามอบให้คุณอย่างไรประโยชน์เหมือนบุตรน้อยหลงหายที่ “...ได้ผลาญทรัพย์ของตนที่นั่นด้วยการเป็นนักเลง...ใช้ทรัพย์หมดแล้ว...” (ลูกา 15:13ข, 14ก) จำเป็นอย่างยิ่งที่เราจะต้องอ่อนน้อมขอพระเมตตาจากพระเจ้าพระบิดาแห่งองค์พระเยซูคริสต์ผู้ยิ่งใหญ่ ให้ทรงช่วยเราให้เข้าสนิทในพระวจนะ ให้เรามอบความตั้งใจนี้ไว้กับพระเจ้า เมื่อพระองค์ทรงเมตตาตอบคำอธิษฐานเราในเรื่องนี้ เรื่องอื่นๆ เกือบทุกเรื่องก็จะเข้าที่เข้าทางของมันไปเอง ผมขอเสนอแนะให้คุณใช้บทเพลงสดุดี บทที่ 119 เป็นคำอธิษฐานพิเศษส่วนตัวเพื่อให้การแสวงหาพระเจ้าในชีวิตส่วนตัวของคุณได้รับการเติมเต็ม องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงประเสริฐ ทรงพอพระทัยที่จะตอบคำอธิษฐานของคุณในเรื่องที่จำเป็น ขอพระคุณของพระเยซูคริสต์ต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าบังเกิดผลในชีวิตของคุณ ขอให้คุณได้ลิ้มรสฤทธิ์อำนาจแห่งพระวจนะของพระเจ้าและดำเนินชีวิตที่เหลืออยู่บนโลกนี้ด้วยความเชื่อ

เผยแพร่ความจริงแห่งพระวจนะของพระเจ้าออกไปสู่สาธารณชน โดยมิได้หลีกเลี่ยงเลย

© 2011 Elijah Thomas Chacko
ห้ามไม่ให้ทำซ้ำ ดัดแปลง บิดเบือน หรือลบข้อมูลใดๆ ที่ปรากฏบนเอกสารนี้ หากท่านต้องการรับเอกสารนี้ กรุณาติดต่อเราทาง Email: westminster.tradition@gmail.com

พิมพ์ครั้งที่ 1 : 12 พฤศจิกายน 2015

แนะนำ วิธีสร้างวินัยชีวิต อันบริสุทธิ์

สิ่งจำเป็นสำหรับรางวัลแห่งความสุข
และการเก็บเกี่ยวความชื่นยินดีนิรันดร์

วิธีอ่านพระคัมภีร์อย่างเป็นระบบ
ที่จะช่วยให้คุณสามารถอ่านพระคัมภีร์ทั้งเล่ม
จบภายในหนึ่งปี

เอ็ดยาร์ โทมัส แชคโก

แนะนำวิธีสร้างวินัยอันบริสุทธิ์

นับเป็นความยินดีและเป็นสิทธิพิเศษที่เรามีโอกาสแนะนำวิธีอ่านพระคัมภีร์อย่างเป็นระบบให้คุณได้รู้จัก เป็นวิธีอ่านพระคัมภีร์ที่จะช่วยให้คุณอ่านพระคัมภีร์ครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมดจบภายในหนึ่งปี เป็นแบบแผนการอ่านพระคัมภีร์อย่างมีวินัยที่สืบทอดต่อกันมาจากบรรพชนผู้ดำเนินชีวิตด้วยศรัทธาแรงกล้าในองค์พระผู้เป็นเจ้า ด้วยความคาดหวังว่าการสร้างวินัยในการอ่านพระคัมภีร์จะช่วยให้คุณคุ้นเคยใกล้ชิดกับพระวจนะอันศักดิ์สิทธิ์มากขึ้น

ความแห้งแล้งกันดารฝ่ายวิญญาณในชีวิตของคนๆ หนึ่งอาจมีมาจากหลายสาเหตุ แต่สาเหตุพื้นฐานน่าจะมาจากการละเลยวิธีการรับพระคุณพระเจ้า ซึ่งปัญหาหลักที่สำคัญที่สุดก็คือการละเลยเพิกเฉยในการอ่านและใคร่ครวญพระวจนะ เราเห็นด้วยกับคำกล่าวที่ว่า ปัญหาหลักมักจะมาจากการขาดวินัยมากกว่าการเจตนาหลีกเลี่ยง แม้กระนั้น ทั้งสองปัญหาที่ส่งผลเสียหรือผลร้ายต่อจิตวิญญาณพอๆ กัน ไม่มีอะไรที่บ่งบอกถึงชีวิตที่ขาดความเคารพยำเกรงพระเจ้าได้เทียบเท่ากับความประมาทเลินเล่อและทัศนคติในการดำเนินชีวิตแบบไปเรื่อยๆ ตามอำเภอใจ จนกระทั่งไม่ใส่ใจที่จะใช้พระคำของพระเจ้าในการดำเนินชีวิต

เจตนาหลักที่เราแนะนำวิธีการอ่านพระคัมภีร์วิธีนี้ก็เพื่อส่งเสริมให้การอ่านพระคัมภีร์ทั้งหมดจบภายในหนึ่งปีปฏิบัติได้ง่ายมากขึ้น โดยการอ่านหลายพระธรรมสลับไปมา ซึ่งจะช่วยรักษาวินัยในการอ่านพระคัมภีร์ในการเฝ้าเดี่ยวทุกๆ วันด้วย เมื่อคุณพยายามอ่านพระคัมภีร์ให้ทันตามปฏิทิน คุณจะได้รับการเปิดเผยให้เห็นบ่อปรการความบาปที่ผูกมัดหรือขัดขวางความตั้งใจในการอ่านพระคัมภีร์ประจำวันของคุณ เมื่อเราตั้งใจที่จะฝึกฝนตนเองในฝ่ายวิญญาณ เราก็มักจะมีประสบการณ์ราวกับจะต้องต่อสู้กับการสกัดกั้นของกองทัพแห่งอำนาจมืด การรักษาสุขภาพฝ่ายวิญญาณของเราขึ้นอยู่กับวิธีรับพระคุณของตัวเอง

โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิธีการอ่านพระคัมภีร์ เราต้องไถ่เวลาของเรา กลับคืนมาและต้องใช้เวลาให้มีผลต่อนิรันดร์กาล แต่ที่น่าเสียดายที่ในความเป็นจริงนั้น มีคริสเตียนจำนวนมากที่ไม่คิดว่าการอ่านพระคัมภีร์ประจำวันเป็นสิ่งจำเป็น โยบ กล่าวถึงความสำคัญ of พระวจนะพระเจ้าไว้ว่า “...ข้าไตร่ตรองพระวจนะแห่งพระโอษฐ์ของพระองค์สูงกว่าอาหารที่จำเป็นสำหรับข้า” (โยบ 23:12) ดังนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่เราจะต้องสร้างวินัยในการอ่านพระคัมภีร์ทุกวันจนเป็นนิสัย ผมรู้จักศิษยาภิบาลบางคนที่มีสติปัญญาเฉลียวฉลาดเมื่อถูกคาดหวังให้เทศนาจากพระคัมภีร์เดิม ถ้าเป็นอย่างนั้น จะเกิดอะไรขึ้นกับสมาชิกภายใต้การดูแลของพวกเขา ลองพิจารณา ข้อผิดพลาดทางศาสนศาสตร์ที่ศิษยาภิบาลเหล่านั้นแบ่งพระคัมภีร์ออกตามยุคสมัย พวกเขายืนยันว่า “หลักข้อเชื่อพื้นฐาน (ของคริสตจักรของพวกเขา): ... (ข้อ 5) พระบัญญัติและหลักข้อเชื่ออยู่ในพระคัมภีร์ใหม่เท่านั้น” (จากหนังสือ The Trail Of Blood:- Following the Christians Down through the Centuries – or, The History of Baptist Churches from the Time of Christ, Their Founder, to the Present Day, เขียนโดย เจ.เอ็ม. แครร์รอล, ปี ค.ศ. 1931) ผมรู้จักนักศึกษาพระคัมภีร์ที่ไม่มีความรู้พื้นฐานพระคัมภีร์อย่างเห็นได้ชัด แต่ยังคงพยายามที่จะเป็นผู้เชี่ยวชาญภาษากรีกฮีบรูในการเรียนศาสนศาสตร์ ผมรู้จักคนที่จบดอกเตอร์ด้านศาสนศาสตร์หลายคนที่ไม่เชื่อว่าพระคัมภีร์เป็นพระวจนะของพระเจ้าจริงๆ แน่นอนว่ารากของความจริง ไม่เชื่อเกิดจากการละเลยวินัยในการอ่านพระคัมภีร์อันศักดิ์สิทธิ์ วาระสุดท้ายกำลังใกล้เข้ามาแล้วจริงๆ และเวลานั้นน่าจะพรุ่งนี้กำลังแผ่อาณาเขตของมัน เปาโลเตือนเราไว้ว่าเป็นเวลาที่มนุษย์จะ “...รักษาความสนุกสนานยิ่งกว่ารักษาพระเจ้า” (2 ทิโมธี 3:4ข) แต่อย่าให้เราลืมนึกถึงพันธสัญญาเดิมที่เปาโลแนะนำทิโมธีไว้ เพื่อรักษาใจทิโมธีไม่ให้ถูกเคลือบไปด้วยความหนาวเหน็บจนความรู้สึกด้านเพราะการละทิ้งความเชื่อที่กำลังขยายกว้างออกไป “...คนชั่วและคนเจ้าเล่ห์จะชั่วร้ายมากยิ่งขึ้น ทั้งล่อลวงคนอื่น และก็ถูกคนอื่นล่อลวงด้วย”

(2 ทิโมธี 3:13) แล้วเปาโลเขียนใบสั่งยาชนิดไหนเพื่อรักษาโรคระบาดฝ่ายวิญญาณที่ร้ายแรงถึงตายที่วามานั้น “แต่ฝ่ายท่านจงดำเนินต่อไปในสิ่งที่ท่านเรียนรู้แล้ว และได้เชื่ออย่างมั่นคง ท่านก็รู้ว่าท่านได้เรียนมาจากผู้ใด และตั้งแต่เด็กมาแล้ว ที่ท่านได้รู้พระคัมภีร์อันบริสุทธิ์ ซึ่งมีฤทธิ์ล้นท่านให้ได้ปัญญาถึงความรอดโดยความเชื่อในพระเยซูคริสต์ พระคัมภีร์ทุกตอนได้รับการดูแลจากพระเจ้า และเป็นประโยชน์ในการสอน การตักเตือนว่ากล่าว การปรับปรุงแก้ไขคนให้ดี และการอบรมในเรื่องความชอบธรรม เพื่อคนของพระเจ้าจะดีรอบคอบพร้อมที่จะกระทำการดีทุกอย่าง” (2 ทธ.3:14-17) โปรดทราบไว้ว่า เปาโลสั่งให้ทิโมธีดำเนินต่อไปในพระวจนะทั้งหมด (พระคำทุกข้อทุกตอน) ซึ่งในสมัยนั้น ยังไม่มีการรวบรวมพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ ฉะนั้น ไม่มีข้อสงสัยเลยว่า เปาโลอ้างถึงพระวจนะในพระคัมภีร์เดิมอย่างเจาะจง

ผู้ที่มีวินัยในการอ่านพระคัมภีร์อย่างครบถ้วน จะเข้าใจธรรมชาติบาปที่เป็นผลมาจากการล้มลงในบาปของพ่อแม่ คู่แรกของโลกมากขึ้น เข้าใจอำนาจของความบาปเหนือชีวิตของตนเองมากขึ้น เข้าใจในพระลักษณะของพระเจ้ามากขึ้น และจะซาบซึ้งในพระคุณของพระเยซูคริสต์ ผู้ทรงเป็นผู้กลางผู้ช่วยให้รอด ผู้ทรงเป็นเครื่องบูชาอันสมบูรณ์ซึ่งพระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้เพื่อประชากรของพระองค์ด้วยตัวพระองค์เอง แล้วเขาก็จะยอมรับว่าเขาเป็นส่วนในพระโลหิตประเสริฐ และจะมั่นใจในสิทธิที่จะได้รับพระคุณและพระพรฝ่ายวิญญาณนานาประการที่มีในพระเยซูคริสต์ (เอเฟซัส 1:3) นั่นเป็นเพราะว่า เขามีพระวจนะเป็นแสงสว่างและเข็มทิศที่ช่วยให้เขาแน่ใจในทิศทางและฐานะของเขา “พระวจนะของพระองค์เป็นโคมสำหรับเท้าของข้าพระองค์ และเป็นความสว่างแก่มรรคาของข้าพระองค์” (สดุดี 119:105)

โอ...การทำตามพระประสงค์ของพระเจ้าในพระวจนะของพระองค์ช่างมีความสุขเสียจริงๆ แต่ผมก็รู้จักบางคนที่ทำตัวเองให้สาละวนอยู่กับการอ่านวรรณกรรมคริสเตียน